

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 32Cb/57/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1106215870
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Barková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2011:1106215870.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I. v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Martou Barkovou v právnej veci žalobcu: Mgr. V. H., Y. XXXX/XX, XXX XX J. X, O., zast. Mgr. Lucia Benešová, advokátka, Palackého 15/715, Praha 1, ČR, proti žalovanému: Ing. H. P., B. XX, XXX XX L., zast. JUDr. Jozef Malý, advokát, Cukrová 14, Bratislava, o zaplatenie 818 650 Kč s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 775 000 Kč s úrokom z omeškania vo výške 3 % p.a. zo sumy 775 000 Kč od 15.05.2004 do zaplatenia a trovy konania vo výške 2 124,47 € titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť právnenmu zástupcovi žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 2 774,48 €, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 08.03.2006, doručenou Krajskému v Bratislave dňa 17.03.2006, ktorá bola postúpená Okresnému súdu Bratislava I z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti pripisom zo dňa 10.04.2006, doručeným dňa 12.05.2006, domáhal voči žalovanému zaplatenia 818 650 Kč s úrokom z omeškania vo výške 3 % p.a. zo sumy 818 650 Kč od 01.05.2004 do zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia do zaplatenia a náhrady škody a trov konania.

Súd uznesením zo dňa 19.12.2008 rozhodol o pripustení zmeny návrhu žalobcu zo dňa 17.10.2008 takto:

„Žalovaný je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 818 650 Kč s úrokom z omeškania vo výške 3 % p.a. zo sumy 775 000 Kč od 15.05.2004 do zaplatenia a zo sumy 43 650 Kč od 22.06.2005 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku“.

Okresný súd Bratislava I rozhodol vo veci rozsudkom, č.k. 32Cb/57/2006-226, zo dňa 10.03.2009 tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania právnenmu zástupcovi žalovanému vo výške 3 263,62 €.

Žalobca sa voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I odvolal odvolaním zo dňa 01.04.2009, ktoré doplnil podaním zo dňa 15.07.2009.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 32Cb/57/2006-226, zo dňa 10.03.2009 zrušil uznesením, č.k. 4Co/187/2009-253, a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa pri posudzovaní platnosti dohody o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377, so sídlom Ke Kurtům 377/15, Praha 4 - Písnice, dôsledne neriadil zásadami podľa ust. § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný previedol na žalobcu touto dohodou viac práv ako v skutočnosti mal a plnenie, ku ktorému sa žalovaný zaviazal sa stalo nemožným. Odvolací súd ďalej uviedol, že súd prvého stupňa sa musí vysporiadať s otázkou platnosti dohody o prevode členských práv a povinností, možnosti plnenia tejto dohody, nakoľko je v nej uvedené, že ide o družstevný byt, pričom v skutočnosti bol byt v čase podpisu dohody a i v súčasnosti vo vlastníctve obchodnej spoločnosti ČEZ, a.s. a nie vo vlastníctve bytového družstva a ďalej sa musí vysporiadať s otázkou náhrady škody, ktorú si žalobca uplatnil titulom nákladov na právnu pomoc.

Žalobca žalobu odôvodňoval tým, že žalobca a žalovaný dňa 03.10.2003 uzatvorili v Prahe dohodu o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377, so sídlom Ke Kurtům 377/15, Praha 4 - Písnice. Súčasne bola uzatvorená dohoda o vzájomnom majetkovom vysporiadaní v súvislosti s prevodom členského podielu v družstve, podľa ktorej žalobca uhradil žalovanému sumu vo výške 775 000 Kč. Z uvedenej dohody vyplýva, že žalovaný je členom bytového družstva, vlastníkom členského podielu v tomto družstve s výlučným právom na uzatvorenie nájomnej zmluvy k družstevnému bytu č. 28, v 10. nadzemnom podlaží bytového domu č. p. 377 a v tomto rozsahu taktiež prevádza členské práva a povinnosti na žalobcu, t. j. prevádza členský podiel vzťahujúci sa k predmetnému družstevnému bytu. Žalobca uvádza, že základným predpokladom k tomu, aby bolo možné previesť práva k družstevnému bytu, najmä právo nájmu k tomuto bytu je, aby predmetný byt bol vo vlastníctve bytového družstva a aby s ním bolo ako s družstevným bytom nakladané. Táto podmienka však nebola splnená a nie je, nakoľko výlučným vlastníkom celého domu vrátane predmetného bytu je obchodná spoločnosť ČEZ, a.s., so sídlom Duhová 2, Praha 4 (ďalej len „ČEZ, a.s.“). Žalovaný pri prevode členského podielu uistil žalobcu, že celý dom bude prevedený v blízkej dobe do vlastníctva bytového družstva, čím byt nadobudne režim družstevného bytu, a preto žalobca na základe tejto skutočnosti uzatvoril predmetné dohody. Následne však žalobca zistil, že obchodná spoločnosť ČEZ, a.s., nemá v úmysle bytový dom ani byt tomuto bytovému

32Cb/57/2006 - 313

1106215870

družstvu predať a zjavne sa tak nestane ani v budúcnosti. Táto skutočnosť bola potvrdená právoplatným rozsudkom Okresného súdu pre Prahu 4 zo dňa 25.10.2004, č. j. 20C/131/2003, ktorý rozhodol o žalobnom návrhu Bytového družstva Ke Kurtům 377, so sídlom Ke Kurtům 377/15, Praha 4 - Písnice, o určenie povinnosti uzatvoriť kúpnu zmluvu na predaj nehnuteľnosti, v ktorej sa nachádza byt, ktorý sa týka predmetu tohto sporu tak, že žalobu zamietol. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Mestského súdu v Prahe zo dňa 10.11.2005, č. j. 17 Co/190/2005. Žalobca uviedol, že od žalovaného nadobudol iba členský podiel v tomto družstve, ktorého obsahom nie je a zjavne nikdy nebude právo k užívaniu družstevného bytu ani výlučné právo k uzatvoreniu nájomnej zmluvy k tomuto bytu. Z uvedeného vyplýva, že členské práva a povinnosti teda neboli prevedené v tom rozsahu, ako o nich bol uistený žalobca, a teda zo strany žalovaného nedošlo k splneniu záväzkov tak, ako bolo dohodnuté stranami. Súčasne došlo k porušeniu záväzku v zmysle ust. § 345 ods. 2 Obchodného zákonníka, kedy nepreviedol žalobca členské práva a povinnosti v dohodnutom rozsahu. Obchodná spoločnosť ČEZ, a.s., nie je ochotná uzatvoriť so žalobcom nájomnú zmluvu k tomuto bytu.

Žalobca v žalobe uviedol, že celú vec možno posúdiť alternatívne podľa ust. § 575 Občianskeho zákonníka ČR, nakoľko plnenie, ku ktorému sa zaviazal žalovaný v dohode o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377, so sídlom Praha 4 - Písnice, sa stalo nemožným. V takomto prípade zaniká celý záväzok zo zákona a žalovaný je povinný rovnako vydať to, čo obdržal. Žalobca žalovaného bez zbytočného odkladu neupozornil na nemožnosť plnenia tohto záväzku, a preto je povinný uhradiť žalovanému škodu, ktorá mu týmto vznikla alebo vznikne, vzhľadom na to, že žalobca investoval do predmetného obchodu nemalú čiastku.

Žalobca vzhľadom na tieto skutočnosti odstúpil od dohody o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377 zo dňa 03.10.2003 a od dohody o vzájomnom majetkovom vysporiadaní zo dňa 03.10.2003, a to dňa 05.05.2004. Žalobca na základe uvedeného vyzval žalovaného k vráteniu plnenia vo výške 775 000 Kč, ktoré mu žalobca poskytol. Žalobca sa ďalej voči žalovanému domáhal náhrady škody vo výške 43 650 Kč, ktorá mu vznikla tým, že vynaložil náklady na právne zastúpenie v súvislosti s vymáhaním dlhu voči žalovanému, ktoré by inak nebol vynaložil,

keby žalovaný nebol meškal s úhradou svojho záväzku žalovanému, a teda je daná príčinná súvislosť medzi opomenutím žalovaného a následkom, t. j. investíciou do právnej pomoci žalobcu.

K žalobe sa vyjadril žalovaný vyjadrením zo dňa 25.10.2006 a uviedol, že je pravdou, že na základe dohody o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377, so sídlom Ke Kurtům 377/15, Praha 4 - Písnice, previedol svoje práva a povinnosti v tomto družstve na žalobcu a že uzatvoril dohodu o vzájomnom majetkovom vysporiadaní v súvislosti s prevodom členského podielu v družstve. Žalovaný uviedol, že tieto dohody sa týkali prevodu členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377, so sídlom Ke Kurtům 377/15, Praha 4 - Písnice, a tieto boli aj touto dohodou riadne a platne prevedené, čím sa žalobca stal riadnym členom družstva ako jeho právny nástupca a za čo mu žalobca zaplatil sumu vo výške 775 000 Kč ako protiplnenie za prevod členských práv a povinností z jeho strany. Žalovaný uviedol, že medzi prevedenými právami bolo aj právo člena družstva na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu na základe rozhodnutia o pridelení družstevného bytu vydaného príslušným orgánom družstva. Žalovaný ďalej uviedol, že v uvedenom čase na základe nájmovej zmluvy č. 3504.02.1999.041 zo dňa 09.02.1999, uzatvorenou medzi obchodnou spoločnosťou ČEZ, a.s. ako prenajímateľom, a ním ako nájomcom, užíval byt č. 28 na adrese Ke Kurtům 377/15, Praha 4 - Písnice, s tým, že tento byt mal byť v budúcnosti získaný do vlastníctva bytového družstva.

Žalovaný zdôraznil, že ani v jednej z týchto dohôd uzatvorených medzi ním a žalobcom, nebola uvedená záruka, resp. prehlásenie o zaručení prevodu vlastníctva bytu z obchodnej spoločnosti ČEZ, a.s. na Bytové družstvo Ke Kurtům 377 ani ubezpečenie, že sa tak stane. Uvedené dohody neobsahovali dojednanie zmluvnými stranami o tom, že v prípade, ak by nedošlo k prevodu vlastníctva bytu z obchodnej spoločnosti obchodnou spoločnosťou ČEZ, a.s., so sídlom Duhová 2, Praha 4, na bytové družstvo, je povinný prevodca členských práv (žalovaný) vrátiť nadobúdateľovi (žalobcovi) zaplatenú sumu, prípadne jej časť za prevod tohto členského podielu.

Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobcovi bolo známe o samého začiatku, že predmetný byt nie je vo vlastníctve bytového družstva, ale vo vlastníctve obchodnej spoločnosti ČEZ, a.s., čo potvrdil aj v samotnej žalobe. Žalobca teda od začiatku vedel a bol si vedomý toho, že dohodou o prevode členských práv v družstve nadobúda výlučne len práva a povinnosti člena družstva, a že prípadné uzatvorenie zmluvy o nájme závisí od podmienok, ktoré žalovaný nemohol ovplyvniť.

Preto nie je pravda, že práva a povinnosti neboli prevedené v rozsahu v akom sa dohodli v dohode o prevode členských práv v družstve. Žalovaný odmieta tvrdenie žalobcu, že ide o situáciu, keď sa plnenie stalo nemožným v zmysle § 575 zákona Občianskeho zákonníka ČR, nakoľko všetky plnenia dohodnuté v dohode o prevode členských práv v družstve medzi zmluvnými stranami boli riadne realizované, pretože dohody o prevode členských práv v družstve a o vzájomnom majetkovom vysporiadaní v súvislosti s prevodom členského podielu v družstve, neobsahovali žiadne iné záväzky ako prevod práv a povinností z členstva v družstve, ktoré boli riadne prevedené v súlade so zmluvou a uvedené práva negarantujú nájom konkrétneho bytu, a aj o tom bol žalobca informovaný. Z týchto dôvodov žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú.

Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného zo dňa 25.10.2006, vyjadrením zo dňa 31.03.2008, nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného, nakoľko prehlásenie žalovaného vyplýva priamo z čl. I. dohody o prevode členských práv v družstve, t. j. žalovaný prevádza na žalobcu členské práva a povinnosti, t. j. členský podiel vzťahujúci sa k predmetnému družstevnému bytu, a to konkrétne podľa ust. čl. II., III. predmetnej dohody, so všetkými právami a povinnosťami vrátane práva na uzatvorenie nájmovej zmluvy k družstevnému bytu.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: prednesmi právnych zástupcov žalobcu a žalovaného, výsluchom účastníkov, dohodou o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377, so sídlom Ke Kurtům 377/15, Praha 4 - Písnice, zo dňa 03.10.2003, dohodou o vzájomnom majetkovom vysporiadaní v súvislosti s prevodom členského podielu v družstve zo dňa 03.10.2003, odstúpením od zmluvy od dohody o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377 zo dňa 03.10.2003 a od dohody o vzájomnom majetkovom vysporiadaní v súvislosti s prevodom členského podielu v družstve zo dňa 03.10.2003 a dokladom o doručení tohto odstúpenia zo dňa 05.05.2004, mailovou korešpondenciou žalobcu obchodnej spoločnosti ČEZ, a.s. listom obchodnej spoločnosti ČEZ, a.s. - zrušením ponuky predaja

nehnuteľnosti zo dňa 14.11.2003, rozsudkom Okresného súdu pre Prahu 4 zo dňa 25.10.2004, č. j. 20 C/131/2003, rozsudkom Mestského súdu v Prahe zo dňa 10.11.2005, 32Cb/57/2006 - 314 1106215870

č. j. 17 Co/190/2005, výpisom z katastra nehnuteľností katastrálneho úradu v Prahe č. 513, nájmnou zmluvou č. 3504.02.1999.041 uzatvorenou medzi prenajímateľom obchodnou spoločnosťou ČEZ, a.s. a nájomcom Ing. H. P., F. F. XXX zo dňa 09.02.1999, výpisom z obchodného registra Bytového družstva Ke Kurtům 377, bankovým výpisom o zaplatení sumy vo výške 725 000 Kč dňa 03.10.2003, vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 25.10.2006, vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 31.03.2008, stanovami Bytového družstva Ke Kurtům 377, faktúrou za právne služby č. 79/05 vystavenú na sumu 43 650 Kč, záznamami z internetu o cenách nehnuteľností v Prahe z 27.05.2008, výpisom z obchodného registra obchodnej spoločnosti JURIS REAL, spol. s r.o., výpisom z obchodného registra obchodnej spoločnosti FOXA, s.r.o., výpisom z obchodného registra obchodnej spoločnosti AEDIT s.r.o., prehľadom údajov z obchodného registra v ČR o spoločnostiach, v ktorých je štatutárnym orgánom Mgr. V. H., špecifikáciou žalobného návrhu zo dňa 06.10.2008, notárskou zápisnicou č. NZ 103/2002, N 130/2002 z ustanovujúcej schôdze družstva - Bytového družstva Ke Kurtům 377 o schválení stanov zo dňa 27.03.2002, notárskou zápisnicou č. NZ 102/2002, N 129/2002, o osvedčení právne významných skutočností z priebehu ustanovujúcej schôdze družstva - Bytového družstva Ke Kurtům 377, výsluchom žalobcu a žalovaného, právnej zástupkyne žalobcu a žalovaného na pojednávaní dňa 24.05.2011 a dňa 22.11.2011, písomným záverečným návrhom žalobcu zo dňa 16.08.2011, písomným doplnením záverečného návrhu žalobcu zo dňa 09.09.2011, písomným záverečným vyjadrením žalovaného zo dňa 23.08.2011, ako aj ďalšími dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný stav veci:

Súd zistil z výsluchu právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní dňa 24.05.2011, že byt č. 28 nachádzajúci sa v bytovom dome na adrese Ke Kurtům 377/15, na 10. podlaží, je v súčasnosti stále vo vlastníctve obchodnej spoločnosti ČEZ, a.s., a ktorá uviedla, že v danom prípade sa plnenie dohody o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377, so sídlom Ke Kurtům 377/15, Praha 4 - Písnice, stalo nemožným, preto takýto právny úkon nemôže požívať právnu ochranu a je absolútne neplatným právnym úkonom.

Súd zistil z výsluchu žalobcu na pojednávaní dňa 24.05.2011, že text dohody sa pripravoval v kancelárii žalobcu. Žalobca ďalej uviedol, že v súčasnosti už nie je možné splniť dohodu o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377 a ani je možné uzatvoriť nájmnú zmluvu k predmetnému bytu s ním a obchodnou spoločnosťou ČEZ, a.s., nakoľko všetky spory o nahradenie prejavu vôle, ako povinnosti uzatvoriť kúpnu zmluvu na predaj bytu v danom bytovom dome, ktoré prebehli medzi Bytovým družstvom Ke Kurtům 377 a obchodnou spoločnosťou ČEZ, a.s. sú právoplatne skončené v prospech ČEZ, a.s.

Žalobca potvrdil, že stále má kľúč od predmetného bytu, ktorý mu po podpise uvedenej dohody odovzdal žalovaný a že osoby ním určené (jeho asistentky) vyberajú poštu (zloženky adresované obchodnou spoločnosťou ČEZ, a.s. na meno žalovaného), ktoré zaňho platí a že v súčasnosti v byte, ktorý je zakonzervovaný, nikto nebýva. Žalobca uviedol, že v byte vôbec nikdy nebol, boli tam však uskutočnené niektoré opravy, nejedná sa však o žiadnu rekonštrukciu.

Žalobca ďalej uviedol, že mu ide o to, aby nedošlo k zániku nájmného práva na tento byt, nakoľko čaká na výsledok súdneho sporu a v budúcnosti si tieto prostriedky bude uplatňovať voči žalovanému ako bezdôvodné obohatenie a dúfa, že k prevodu bytu na jeho osobu raz dôjde.

Žalobca potvrdil, že danú dohodu podpísal, aj keď mal vedomosť o tom, že byt nebol vo vlastníctve žalovaného, nakoľko sa spoľahol na dohodu medzi družstvom a obchodnou spoločnosťou ČEZ, a.s. ako aj na vyhlásenie žalovaného.

Súd zistil z výsluchu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 24.05.2011, že tento takisto potvrdil, že dohoda o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377 bola vypracovaná na základe návrhu žalobcu žalobcom, ktorý mal vedomosť o tom, aký bol daný právny stav v čase podpisu tejto dohody a ktorý uviedol, že nepravdivosť prehlásení neznamená porušenie zmluvy. Poukázal na to, že bol uzatvorený obchod, ktorý bol nádejný, ale nevyšiel, bolo to obchodné riziko žalobcu, o ktorom mal vedomosť, že existuje, keďže žalobca je profesionál v oblasti realít, všetky doklady k uzatvoreniu predmetnej dohody pripravoval a sám spôsobil celú situáciu, preto sa nemôže sa dovolávať relatívnej neplatnosti právneho úkonu práve z týchto dôvodov. Právny zástupca

žalovaného zdôraznil, že sám žalobca potvrdil, že doteraz disponuje predmetným bytom a platí zaň nájomné, a preto je dohoda o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377 platná a žalobu žiadal zamietnuť v celom rozsahu. Namietal premlčanie nároku žalobcu.

Súd zistil z výsluchu žalovaného na pojednávaní dňa 24.05.2011, že tento zhodne s vyjadrením žalobcu potvrdil, že uzatvoril dohodu o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377 v kancelárii žalobcu a na základe jeho návrhu, že kľúče od bytu odovzdal žalobcovi a že žalobca vedel, že sa jedná o podnikový byt, ktorého vlastníkom je obchodná spoločnosť ČEZ, a.s.

Žalovaný potvrdil, že písomne neukončil nájomnú zmluvu s vlastníkom predmetného bytu (obchodnou spoločnosťou ČEZ, a.s.), t. j. nedal vlastníkovi bytu výpoveď z nájomnej zmluvy a taktiež, že mu ani nebola doručená výpoveď z nájmu obchodnou spoločnosťou ČEZ, a.s.

Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 22.11.2011 sa vyjadrila k otázke premlčania namietaného žalovaným s tým, že uviedla sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že pohľadávka je premlčaná, nakoľko ide o akcesorický záväzok, ktorý sa odvodzuje od hlavného záväzku. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalobca sa mohol dozvedieť, že byt nebude prevezený Bytovému družstvu Ke kurtům 377 najskôr od právoplatnosti rozsudku Mestského súdu v Prahe zo dňa 10.11.2005, ktorý bol doručený Bytovému družstvu Ke kurtům 377, dňa 19.12.2005 a bol ďalej doručovaný ostatným účastníkom konania. Právna zástupkyňa žalobcu poukázala na to, že premlčanie práva na vrátenie plnenia uskutočneného na základe neplatnej zmluvy upravuje Obchodný zákonník v § 394 ods. 2 odchylné s tým, že toto ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 107 Občianskeho zákonníka ustanovením špeciálnym. Na základe uvedeného pre stanovenie začiatku plynutia premlčacej doby je potrebné aplikovať ustanovenie § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka. Keďže Obchodný zákonník premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného formou plnenia z neplatnej zmluvy upravuje, nie je možné vzhľadom na ustanovenie § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka na premlčanie tohto práva, ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka použiť. Platí to pre stanovenie začiatku plynutia premlčacej doby a pre určenie jej dĺžky.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 22.11.2011 uviedol, že žalovaný nedostal od obchodnej spoločnosti ČEZ, a.s. výpoveď z nájmu k predmetného bytu. Poukázal na skutočnosť, že nároky žalobcu sú premlčané. Ak by bola dohoda neplatná, obe strany
32Cb/57/2006 - 315
1106215870

vedeli o tejto skutočnosti už od 03.10.2003, teda začiatok premlčacej doby by neplynul od 15.11.2003, ale už od 03.10.2003. Zdôraznil, že v tomto prípade sa premlčacia doba je počítaná podľa Občianskeho zákonníka a je dvojročná.

Súd posudzoval právomoc slovenského súdu podľa nariadenia (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a o uznávaní rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v zmysle čl. 24, kedy má súd členského štátu právomoc vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania v nadväznosti na čl. 3 cit. nariadenia a nenamietne absenciu právomoci súdu a ak sa nejedná o výlučnú právomoc podľa čl. 22 cit. nariadenia.

Súd preto posudzoval daný právny vzťah podľa právneho poriadku Českej republiky, vychádzal pritom z ustanovení zákona č. 97/1963 Zb. z ust. § 10 ods. 1 o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov:

Podľa § 9 ods. 1 účastníci zmluvy môžu si zvoliť právo, ktorým sa majú spravovať ich vzájomné majetkové vzťahy, ak osobitný zákon neustanovuje inak; môžu tak urobiť i mlčky, ak nie je vzhľadom na okolnosti pochybnosť o prejavenej vôli.

Podľa § 9 ods. 2, pokiaľ z prejavu vôle účastníkov nevyplýva nič iné, neprizerá sa na kolízne ustanovenia zvoleného právneho poriadku.

Podľa § 10 ods. 1, ak účastníci nezvolia rozhodujúce právo, ich záväzkové vzťahy sa spravujú právnym poriadkom, použitie ktorého zodpovedá rozumnému usporiadaniu daného vzťahu.

Podľa § 10 ods. 2 vzhľadom na to, pokiaľ osobitný predpis neustanovuje inak, sa spravidla spravuje:

- a) kúpne zmluvy a zmluvy o diele právom miesta, kde je sídlo (bydlisko) predávajúceho alebo zhotoviteľa diela v čase uzavretia zmluvy;
- b) zmluvy o nehnuteľnostiach právom miesta, kde je nehnuteľnosť;
- c) zmluvy o doprave (zmluvy o preprave, zasielateľské zmluvy a pod.) právom miesta, kde má dopravca alebo zasielateľ sídlo alebo bydlisko v čase uzavretia zmluvy;
- d) poisťné zmluvy, vrátane zmluvy o poistení nehnuteľností, právom miesta sídla (bydliska) poisťovateľa v čase uzavretia zmluvy;
- e) príkazné zmluvy a im podobné právom miesta, kde má sídlo (bydlisko) ten, kto vykonáva príkaz, v čase uzavretia zmluvy;
- f) zmluvy o obchodnom zastúpení a zmluvy o sprostredkovaní právom miesta, kde má sídlo (bydlisko) osoba, pre ktorú zástupca alebo sprostredkovateľ vykonáva činnosť, v čase uzavretia zmluvy;
- g) zmluvy o viacstranných výmenných obchodoch právnym poriadkom, použitie ktorého najlepšie zodpovedá usporiadaniu týchto vzťahov ako celku.

Podľa § 10 ods. 3 iné zmluvy sa spravujú, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak, spravidla právnym poriadkom štátu, v ktorom obidve strany majú sídlo (bydlisko); ak nemajú sídlo (bydlisko) v tom istom štáte a ak sa zmluva uzaviera medzi prítomnými, právnym poriadkom miesta, kde bola zmluva uzavretá; ak sa zmluva uzavrela medzi neprítomnými, právnym poriadkom sídla (bydliska) príjemcu návrhu na uzavretie zmluvy.

Z daného vyplýva, že zmluvné strany si v zmluve výslovne nezvolili rozhodujúce právo, ktorým sa majú spravovať ich vzájomné záväzkové vzťahy, preto súd vec posúdil podľa českého právneho poriadku Obchodného zákonníka č. 513/1991 Sb. ČR v znení neskorších predpisov v znení účinnom a Občianskeho zákonníka v čase vzniku záväzku:

Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákoníku právni vzťahy uvedené v odstavci 1 se řídí ustanoveními tohoto zákona. Nelze-li některé otázky řešit podle těchto ustanovení, řeší se podle předpisů práva občanského. Nelze-li je řešit ani podle těchto předpisů, posoudí se podle obchodních zvyklostí, a není-li jich, podle zásad, na kterých spočívá tento zákon.

Podľa § 4 Obchodného zákoníku ustanoveními tohoto zákona se řídí i vztahy jiných osob než podnikatelů, stanoví-li to tento zákon nebo zvláštní zákon.

Podľa § 261 ods. 3 písm. b) Obchodného zákoníku touto částí zákona se řídí bez ohledu na povahu účastníků záväzkové vztahy mezi zakladateli družstva a mezi členem a družstvem, jakož i mezi členy družstva navzájem, pokud vyplývají z členského vztahu v družstvu, jakož i ze smluv o převodu členských práv a povinností,

Podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákoníku strany si mohou dohodnout, že jejich záväzkový vztah, který nespadá pod vztahy uvedené v § 261, se řídí tímto zákonem. Jestliže taková dohoda směřuje ke zhoršení právního postavení účastníka smlouvy, který není podnikatelem, je neplatná.

Podľa § 262 ods. 2 Obchodného zákoníku dohoda podle odstavce 1 vyžaduje písemnou formu.

Podľa § 262 ods. 3 Obchodného zákoníku touto částí zákona se řídí i vztahy vzniklé při zajištění záväzků ze smluv, pro něž si strany zvolily použití tohoto zákona podle odstavce 1, jestliže osoba poskytující zajištění s tím projeví souhlas nebo v době vzniku zajištění ví, že zajišťovaný záväzek se řídí touto částí zákona.

Podľa § 262 ods. 4 Obchodného zákoníku ve vztazích podle § 261 nebo podřízených obchodnímu zákoníku dohodou podle odstavce 1 se použijí, nevyplývá-li z tohoto zákona nebo ze zvláštních právních předpisů něco jiného, ustanovení této částí na obě strany; ustanovení občanského zákoníku nebo zvláštních právních předpisů o spotřebitelských smlouvách, adhezních smlouvách, zneužívajících klauzulích a jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele je však třeba použít vždy, je-li to ve prospěch smluvní strany, která není podnikatelem. Smluvní strana, která není podnikatelem, nese

odpovědnost za porušení povinností z těchto vztahů podle občanského zákoníku a na její společné závazky se použijí ustanovení občanského zákoníku.

Podľa § 227 ods. 2 Obchodného zákonníka po splnení podmienok vyplývajúcich zo zákona a stanov vzniká členstvo:

- a) pri založení družstva dňom vzniku družstva,
- b) za trvania družstva prijatím za člena na základe písomné členskej prihlášky,
- c) prevodom členstva, lebo

32Cb/57/2006 - 316

1106215870

- d) iným spôsobom stanoveným zákonom.

Podľa § 230 Obchodného zákoníku prevod práv a povinností spojených s členstvom v bytovom družstve na základe dohody nepodliehá souhlasu orgánů družstva. Členská práva a povinnosti spojená s členstvom prechádzajú na nabyvatele ve vztahu k družstvu předložením smlouvy o převodu členství příslušnému družstvu nebo pozdějším dnem uvedeným v této smlouvě. Tytéž účinky jako předložení smlouvy o převodu členství nastávají, jakmile příslušné družstvo obdrží písemné oznámení dosavadního člena o převodu členství a písemný souhlas nabyvatele členství..

Podľa čl. 2 stanov zakladajúcej schôdze Bytového družstva Ke Kurtům 377 (ďalej „stanovy“):

1. Družstvo je spoločenstvom neuzavretého počtu osôb, založeného za účelom zaistovania potrieb svojich členov v oblasti bývania,
2. Družstvo je právnickou osobou, zapísanou do obchodného registra, vystupuje v právnych vzťahoch pod svojím menom a za porušenie svojich záväzkov ručí celým svojím majetkom.

Podľa čl. 3 stanov predmetom podnikania (činnosti družstva) je prevádzka a správa bytového fondu a nebytových priestorov hospodárenie so spoločným majetkom družstva, čím sa rozumie:

- vykonávanie údržby, príp. zabezpečovanie údržby, opráv, rekonštrukcie a modernizácie bytových a nebytových objektov pre svojich členov,
- poskytovanie, príp. zabezpečovanie plnení spojených s bývaním,
- pridelovanie družstevných bytov a uzatváranie príslušných nájomných zmlúv,
- uzatváranie zmlúv o nájme a podnájme nebytových priestorov.

Podľa čl. 4 stanov zakladajúcej členstvo v družstve vzniká po splnení podmienok daných zákonom a týmito stanovami:

Členstvo v družstve je založené na princípe dobrovoľnosti a rovnosti všetkých členov.

- a) pri založení družstva dňom vzniku družstva,
- b) počas trvania družstva prijatím za člena na základe písomnej členskej prihlášky,
- c) prevodom a prechodom členstva,
- d) iným spôsobom stanoveným zákonom.

Podľa čl. 7 stanov prevod práv a povinností spojených s členstvom v bytovom družstve na základe dohody nepodlieha súhlasu orgánov družstva.

Členské práva a povinnosti spojené s členstvom prechádzajú na nadobúdateľov vo vztahu k družstvu předložením zmlouvy o prevode členstva družstvu alebo neskorším dňom uvedeným v tejto zmluve. Tieto účinky ako predĺženie zmlouvy o prevode členstva nastávají, akonáhle družstvo obdrží písomné oznámenie doterajšieho člena (spoločných členov) o prevode členstva a písomný súhlas nadobúdateľa členstva. Pri prevode musia byť splnené podmienky členstva podľa čl. 5 stanov.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákoníku, je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku nebo jeho části a není smluvně stanovena sazba úroků z prodlení, je dlužník povinen platit z nezaplacené částky úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené předpisy práva občanského.

Podľa § 373 Obchodného zákoníku kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

Podľa § 387 ods.1 Obchodného zákoníku právo se promlčí uplynutím promlčecí doby stanovené zákonem.

Podľa § 387 ods. 2 Obchodného zákoníku promlčení podléhají všechna práva ze závazkových vztahů s výjimkou práva vypovědět smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou.

Podľa § 394 ods. 2 Obchodného zákoníku u práva na vrácení plnění uskutečněného podle neplatné smlouvy počíná promlčecí doba běžet ode dne, kdy k plnění došlo.

Podľa § 397 Obchodného zákoníku nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky.

Podľa § 37 ods. 2 Občanského zákoníku právní úkon, jehož předmětem je plnění nemožné, je neplatný.

Podľa § 451 ods. 2 Občanského zákoníku bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

V rozsudku sa ďalej používa slovné spojenie Obchodný zákonník a Občiansky zákonník v slovenskom jazyku.

Súd mal v konaní preukázané, že dohoda o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377, so sídlom Ke Kurtům 377/15, Praha 4 - Písnice, IČ: 26707403 medzi prevodcom - Ing. H. P. (žalovaným) a nadobúdateľom - Mgr.V. H. (žalobcom), bola uzatvorená podľa § 230 Obchodného zákoníku ČR a stala sa účinnou dňom jej predloženia družstvu, táto skutočnosť v konaní nebola sporná, nakoľko zmluva obsahuje potvrdenie družstva o jej prevzatí, nie je v nej však uvedený dátum jej prevzatia družstvom, preto súd ustálil podľa stanoviska žalobcu, že predmetná dohoda bola predložená družstvu v deň jej podpísania, t. j. 03.10.2003 a v tento deň nadobudla aj účinnosť.

Na základe dohody o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377, so sídlom Praha 4 - Písnice, sa zmluvné strany dohodli, že žalovaný ako prevodca, ktorý bol členom Bytového družstva Ke Kurtům 377, so sídlom Praha 4 - Písnice, prevádza na žalobcu ako nadobúdateľa členské práva spojené s členstvom v tomto družstve, ktoré sú uvedené v čl. I. tejto dohody a nadobúdateľ ich prijíma. Prevodca v čl. I. citovanej dohody prehlásil, že je riadnym členom Bytového družstva Ke Kurtům 377, so sídlom Ke Kurtům 377/15, Praha 4 - Písnice, IČ: 26 707 403, s právom nájmu družstevného bytu č. 28, v 10. podlaží bytového domu na adrese Ke Kurtům 377/15, Praha 4

32Cb/57/2006 - 317

1106215870

- Písnice, 142 00, o veľkosti 2 + kk. Nadobúdateľ v čl. IV. tejto dohody prehlásil, že družstevný byt uvedený v čl. I. dohody bude užívať po prevzatí tejto dohody družstvom.

Súd mal v konaní preukázané, že prevodca - Ing. H. P. (žalovaný) a nadobúdateľ - Mgr. V. H. (žalobca), uzatvorili dňa 03.10.2003 dohodu o vzájomnom majetkovom vysporiadaní, v ktorej sa zmluvné strany dohodli, že za prevod uvedených členských práv a povinností zaplatí žalobca ako nadobúdateľ žalovanému ako prevodcovi sumu v celkovej výške 775 000 Kč a to tak, že suma vo výške 725 000 Kč bude poukázaná nadobúdateľom prevodcovi na jeho účet dňa 03.10.2003 t. j. v deň podpisu tejto dohody, a suma vo výške 50 000 Kč bude uhradená nadobúdateľom prevodcovi pri podpise tejto dohody, čo potvrdil prevodca svojim podpisom na tejto dohode.

V konaní nebolo sporné zaplatenie tejto sumy žalobcom žalovanému podľa dojednaní v predmetnej dohode.

Súd dospel k záveru, že v danom prípade uzatvorenou dohodou o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377, so sídlom Ke Kurtům 377/15, Praha 4 - Písnice, žalovaný ako prevodca previedol na žalovaného ako na nadobúdateľa viac práv ako v skutočnosti mal a plnenie, ku ktorému sa žalovaný zaviazal, sa stalo nemožným podľa ust. § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnej dohode je uvedené, že ide o družstevný byt, pričom v

skutočnosti bol byt v čase podpisu dohody a i v súčasnosti vo vlastníctve obchodnej spoločnosti ČEZ, a.s. a nie vo vlastníctve bytového družstva. Ide o také vady právneho úkonu, ktoré spôsobujú vždy absolútnu neplatnosť právneho úkonu, t. j. neplatnosť nastáva zo zákona a súd na ňu prihliada aj bez návrhu (ex officio), pričom účinky neplatnosti právneho úkonu nastávajú od počiatku (ex tunc). Ide o objektívnu príčinu neplatnosti danej dohody, z dôvodu jej nemožnosti plnenia, ktorú mal súd preukázanú z výpovedí žalobcu a žalovaného, listom obchodnej spoločnosti ČEZ, a.s. - zrušením ponuky predaja nehnuteľnosti zo dňa 14.11.2003, rozsudkom Okresného súdu pre Prahu 4 zo dňa 25.10.2004, č. j. 20C/131/2003, rozsudkom Mestského súdu v Prahe zo dňa 10.11.2005, č. j. 17Co/190/2005, výpisom z katastra nehnuteľností katastrálneho úradu v Prahe č. 513, nájomnou zmluvou č. 3504.02.1999.041 uzatvorenou medzi prenajímateľom obchodnou spoločnosťou ČEZ, a.s. a nájomcom Ing. H. P., F. F. XXX/XX, J. 4 - J., zo dňa 09.02.1999, výpisom z obchodného registra Bytového družstva Ke Kurtům 377.

Súd považoval dohodu o vzájomnom majetkovom vysporiadaní uzatvorenú medzi prevodcom - Ing. H. P. (žalovaným) a nadobúdateľom - Mgr. V. H. (žalobcom) zo dňa 03.10.2003 takisto za absolútne neplatnú od počiatku (ex tunc), nakoľko sa jedná o záväzok akcesorickej povahy, ktorý sa odvodzuje od hlavného záväzku, a to dohody o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377.

V konaní bolo preukázané, že žalobca má právnické vzdelanie, pracuje v realitnej oblasti, predmetné návrhy dohôd vypracoval sám a predložil ich žalovanému, ktorý ich bez pripomienok podpísal a bolo mu známe od samého začiatku, že predmetný byt v čase podpisu týchto zmlúv nie je vo vlastníctve Bytového družstva Ke Kurtům 377, ale vo vlastníctve obchodnej spoločnosti, ČEZ, a.s., teda že sa jedná o podnikový byt, čo sám potvrdil aj v žalobe, kde uviedol, že pri prevode členského podielu v družstve ho žalovaný uistil, že celý dom bude v blízkej dobe prevedený do vlastníctva tohto bytového družstva, čím nadobudne režim družstevného bytu. Ďalej bolo preukázané, že žalobca má stále kľúče od predmetného bytu a platí vlastníčkovi bytu - obchodnej spoločnosti ČEZ, a.s. poplatky za služby spojené s užívaním bytu. Súd však tieto skutočnosti vyhodnotil, ako nemajúce vplyv na posúdenie otázky platnosti dohody o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377, so sídlom Praha 4 - Písnice, pretože v tomto prípade je bezvýznamný prvok zavinenia jednej či druhej zmluvnej strany, či už spočívajúci v ich nedbalosti alebo úmysle, nakoľko sa jedná o absolútne neplatný právny úkon, ktorý bol od počiatku (ex tunc) neplatný. Pre prehlásenie právneho úkonu za absolútne neplatný, pre nemožnosť plnenia, nie je v zásade rozhodujúce, či o nemožnosti plnenia účastníci vedeli, alebo nie, nakoľko v danom prípade sa jednalo o objektívne príčiny neplatnosti právneho úkonu daného zákonom.

Nakoľko došlo k plneniu žalobcom žalovanému - zaplateniu sumy vo výške 775 000 Kč na základe neplatného právneho úkonu, ktorý bol neplatný od počiatku (ex tunc), došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, súd zaviazal žalovaného k vráteniu sumy vo výške 775 000 Kč. Súd mal uhradenie sumy žalobcom žalovanému vo výške 775 000 Kč preukázané bankovým výpisom o zaplatení tejto sumy (č. l. 78 súdneho spisu) a taktiež žalovaný uvedenú skutočnosť potvrdil v konaní.

(R 26/75: „Ako prospech získaný bez právneho dôvodu sú posudzované predovšetkým prípady, v ktorých právny dôvod od počiatku chýbal - napr. ...nárok na vrátenie členského podielu v bytovom družstve, ak členstvo platne nevzniklo ...a pod.).

Súd sa zaoberal nárokom žalobcu na náhradu škody vo výške 43 650 Kč, ktorú si uplatnil voči žalovanému z titulu zaplatených nákladov na právnu pomoc pred podaním tejto žaloby. Predpokladom pre vznik zodpovednosti za škodu je porušenie povinností zo záväzku (alebo inej právnej povinnosti stanovenej v Obchodnom zákonníku), vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti. Existenciu týchto predpokladov musí preukázať poškodený (žalobca). Zodpovednosť je daná len vtedy, keď vzniknutá škoda je v príčinnej súvislosti s porušením povinností (kauzálny nexus).

Súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal porušenie povinnosti žalovaného zo záväzkového vzťahu pričom uplatnený nárok nie je škodou, ale nárokom, ktorý si mohol žalobca uplatniť ako trovy konania v tomto konaní, a preto nárok žalobcu voči žalovanému o náhradu škody na vo výške 43 650 Kč, zamietol.

Súd sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania žalovaným voči uplatnenému nároku žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia ktorý uviedol, že dohoda o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377 bola uzatvorená dňa 03.10.2003 podľa Obchodného zákonníka a dohoda o vzájomnom majetkovom vysporiadaní, na základe ktorej bola žalovanému žalobcom vyplatená čiastka 775 000 Kč, ktorú požaduje uhradiť v tomto konaní, sa riadi Občianskym zákonníkom, nakoľko neobsahovala ustanovenie, že sa uzatvára podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že začiatok a trvanie premlčacej doby na uplatnenie nárokov z bezdôvodného obohatenia sa riadi jednoznačne ust. § 107 Občianskeho zákonníka a ktorá začala plynúť od 16.11.2003, teda nasledujúci deň po tom, kedy sa žalobca dozvedel, že byt nebude prevedený na bytové družstvo a že teda (podľa jeho tvrdenia) je dohoda

32Cb/57/2006 - 318
1106215870

o prevode absolútne neplatná. Žalobca tvrdí, že žalobca si mohol svoje právo uplatniť do 15.11.2005 a žalobca doručil súdu žalobu až dňa 17.03.2006.

Podľa názoru súdu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ak sa uplatňuje v obchodnoprávných vzťahoch, sa vzťahuje právna úprava premlčania podľa Obchodného zákonníka. V danom prípade dohoda o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v Bytovom družstve Ke Kurtům 377 a na ňu nadväzujúca dohoda o vzájomnom majetkovom vysporiadaní, boli uzatvorené podľa Obchodného zákonníka, ktorého osobná pôsobnosť je vymedzená v ust. § 4, z ktorého vyplýva, že okrem podnikateľov sa ustanoveniami zákona spravujú aj iné osoby - o.i. aj fyzické osoby nepodnikatelia (ust. § 262 a ust. § 263 ods. 3 Obchodného zákonníka).

Právna úprava bezdôvodného obohatenia obsiahnutá v Občianskom zákonníku sa aplikuje aj na obchodné vzťahy, lebo bezdôvodné obohatenie nemožno riešiť podľa ustanovení Obchodného zákonníka pre ich absenciu. V prípade práva na vydanie bezdôvodného obohatenia a jeho premlčania ide o špecifický vzťah medzi právnou úpravou Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka. Spočíva v tom, že samotný inštitút bezdôvodného obohatenia upravuje Občiansky zákonník (§§ 451 - 459), Obchodný zákonník má osobitnú úpravu bezdôvodného obohatenia iba v ust. § 351 ods. 2, kde sa rieši prípad odstúpenia od zmluvy, v dôsledku čoho zákon ukladá stranám vrátiť si poskytnuté plnenie. Ustanovenie § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka ako interpretačné pravidlo rieši vzťah medzi Obchodným a Občianskym zákonníkom na základe zásady subsidiarity a na základe zásady lex specialis derogat legi generali (osobitný zákon ruší všeobecný zákon). Na aplikáciu Občianskeho zákonníka v prípade premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia absentuje základná podmienka požadovaná ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, a to že túto otázku (dĺžku premlčacej doby) nemožno riešiť podľa Obchodného zákonníka. Dĺžku premlčacej doby pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia však podľa Obchodného zákonníka možno riešiť, a to aj vzhľadom na komplexnosť právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku podľa ust. § 397. Preto netreba použiť ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, t. j. osobitnú dvojročnú premlčaciu dobu pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia. Premlčanie a bezdôvodné obohatenie sú dva samostatné inštitúty a na tomto základe je potrebné posudzovať aj ich právnú úpravu v oboch zákonníkoch, a s tým pristupovať aj k výkladu a aplikácii Občianskeho zákonníka na obchodné vzťahy. Úprava premlčania v prípade neplatnosti zmluvy je špeciálnou úpravou vrátenia plnenia, ktoré je v zmysle ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením. Podľa judikatúry nie je rozhodujúca vedomosť strany o neplatnosti zmluvy, ale moment kedy k plneniu z neplatnej zmluvy skutočne došlo. Objektívne zistenie, že určitá zmluva je neplatná (napr. rozhodnutím súdu o neplatnosti zmluvy), nebude mať na počiatok plynutia premlčacej doby vplyv.

R NS SR z 23.10.2001, sp. Zn. M Obdo V 2/2002, publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov, 2002, č. 2 pod číslom 34, s. 66 a nasl., v ktorom bolo judikované: „Právo na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej obchodnej zmluvy sa premlčuje v štvorročnej premlčacej dobe podľa § 397 obchodného zákonníka, ktorá začína plynúť odo dňa, keď ku plneniu došlo.“ V odôvodnení rozsudku sa uvádza, že „Keďže Obchodný zákonník premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného formou plnenia z neplatnej zmluvy upravuje, nie je možné, vzhľadom na ustanovenie § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, na premlčanie tohto práva ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka použiť. Platí to pre stanovenie začiatku plynutia premlčacej doby i pre určenie jej dĺžky.“

Názor, že premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahoch, ktoré sa riadia Obchodným zákonníkom, sa aplikuje Obchodný zákonník, uvádza aj komentár: Štenglová, I.- Plíva, S.- Tomsa, M. a kol.: Obchodná zákonník. Komentár. 10. vyd. C.H.BECK, Praha 2005, s. 1119 - 1120.

Na základe uvedeného v danom prípade ide o vzťah, ktorý sa riadi Obchodným zákonníkom, preto sa na vydanie bezdôvodného obohatenia aplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka o premlčaní (§ 389 - 401), tzn. že toto právo sa premlčuje v štvorročnej premlčacej dobe a začiatok premlčacej doby sa riadi ustanovením § 391 Obchodného zákonníka. V danom prípade bola žaloba žalobcom podaná na poštu dňa 15.03.2006, doručená súdu dňa 17.03.2006, premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď došlo k plneniu žalobcom žalovanému, t. j. od 03.10.2003. Žalobca teda mohol na súde uplatniť svoj nárok do 03.10.2007. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

Právnym zhodnotením skutkových zistení nadobudnutých vykonaným dokazovaním, bolo preukázané, že žalobca preukázal právny základ ním uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, a preto súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

Súd zamietol žalobu v časti uplatneného nároku na náhradu škody vo výške 43 650 Kč, nakoľko žalobca nepreukázal porušenie povinnosti žalovaného zo záväzkového vzťahu.

Súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku žalobcovi a to vo výške 3 % od uplatnenej lehoty žalobcom, t. j. od 15.05.2004 do zaplatenia zo sumy 775 000 Kč do zaplatenia, čo bolo neskôr ako vznikla neplatiť dohôd.

Preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobca mal vo veci takmer plný úspech (neúspech mal len v pomerne nepatrnej časti), preto súd zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania žalobcovi.

Súd žalobcovi priznal náhradu za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 2 124,47 € podľa položky 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

Súd priznal právnej zástupkyňi žalobcu náhradu trov právneho zastúpenia odo dňa udelennej plnej moci žalobcom a to odo dňa 29.04.2011 vo výške 2 290,32 € v zmysle § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za nasledujúce úkony právnej služby:

1.) prevzatie a príprava zastúpenia - vo výške 469,74 € + 20 % DPH: 93,95 € režijný paušál: 7,41 € + 20 % DPH: 1,48 €,

32Cb/57/2006 - 319
1106215870

2.) účasť na pojednávaní dňa 24.05.2011 - vo výške 469,74 € + 20 % DPH: 93,95 € režijný paušál: 7,41 € + 20 % DPH: 1,48 €,

3.) účasť na pojednávaní dňa 22.11.2011 - vo výške 469,74 € + 20 % DPH: 93,95 € režijný paušál: 7,41 € + 20 % DPH: 1,48 €,

4.) písomné podanie na súd zo dňa 16.08.2011 vo veci samej - vo výške 469,74 € + 20 % DPH: 93,95 € režijný paušál: 7,41 € + 20% DPH: 1,48 €.

Súd nepriznal právnej zástupkyňi žalobcu náhradu za 3 úkony právnej služby tak, ako si ich vo svojom podaní vyčíslila a to za poradu s klientom pred pojednávaním dňa 24.05.2011, za poradu pred podaním záverečného návrhu zo dňa 16.08.2011, nakoľko tieto úkony neboli potrebné na účelné uplatňovanie práva proti žalovanému a ďalej za vyčíslenie trov konania a doplnenie záverečného návrhu zo dňa

09.09.2011, nakoľko súd nevyzval právnu zástupkyňu na takéto vyjadrenie a preto ani tento úkon nebol potrebný na účelné uplatňovanie práva proti žalovanému.

Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania berie do úvahy len tie úkony právnej služby, ktoré sú nevyhnutne vynaložené na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníka a náhradu ktorých možno spravodlivo požadovať od účastníka, ktorý v konaní úspešný nebol a skúma predovšetkým účelnosť vynaloženia týchto trov. V danom prípade požiadavka účelnosti vynaloženia trov na účelné bránenie práva účastníka nebola splnená a súd vyššie uvedené úkony právnej zástupkyne žalobcu považuje za nadbytočné.

Súd nepriznal predchádzajúcemu právnomu zástupcovi žalobcu Lubošovi Prokešovi náhradu trov konania za ním vykonané úkony právnej služby do doby trvania plnomocenstva udeleného mu žalobcom, nakoľko nepreukázal súdu, že bol v čase zastupovania žalobcu v zmysle § 1 ods. 3 v spojení s § 30 ods. 1 písm. a), b), c), d) zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii euroadvokátom, hosťujúcim euroadvokátom, usadeným euroadvokátom alebo zahraničným advokátom, ktorému by patrila náhrada trov konania za úkony právnej služby v zmysle vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Súd právnej zástupkyni žalobcu nepriznal náhradu cestovných výdavkov za cestu motorovým vozidlom z Prahy do Bratislavy a späť na pojednávania dňa 24.05.2011 a 22.11.2011, tak ako si ich vyčíslila, nakoľko právna zástupkyňa žalobcu nepreukázala vynaloženie cestovných výdavkov kópiami príslušných dokladov, resp. právna zástupkyňa žalobcu si uplatnila náhradu cestovných výdavkov za cestu motorovým vozidlom typu BMW, avšak priložené osvedčenie o evidencii motorového vozidla sa týka motorového vozidla typu Audi a z priloženého osvedčenia nie je čitateľná ani spotreba motorového vozidla. Súd teda právnej zástupkyni žalobcu priznáva náhradu cestovných výdavkov vo výške cestovného lístka z Prahy do Bratislavy a späť na pojednávanie konané dňa 24.05.2011 a dňa 22.11.2011, teda spolu vo výške 69,20 €.

Súd právnej zástupkyni žalobcu priznal náhradu za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhl. 655/2004 Z.z. pri cestách na pojednávania z Prahy do Bratislavy a späť:
1.) dňa 24.05.2011 - 14 polhodín á 12,35 € + 20 % DPH, spolu vo výške 207,48 €,
2.) dňa 22.11.2011 - 14 polhodín á 12,35 € + 20 % DPH, spolu vo výške 207,48 €,
spolu vo výške 414,96 €, vyčíslené v zmysle § 15 písm. b) a § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Spolu trovy konania žalobcu predstavujú sumu vo výške 4 898,95 € a pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia, zaplateného súdneho poplatku za návrh, z náhrady za stratu času a z náhrad cestovných výdavkov.

Z týchto dôvodov o trovách konania rozhodol súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, a to v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané - každý rovnopis vlastnou rukou, pri právnických osobách opatrený popisom osoby oprávnenej konať za subjekt, ako aj odtlačkom pečiatky a datované) tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať

32Cb/57/2006 - 320

1106215870

uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).

V Bratislave 13.12.2011